

Een Bijbelstudie van Br. Braaksma over Openbaring 4 en 5.

De Opname van de Bruidsgemeente.
Slot van Openb.4 en het begin van Openb.5.

Deel IV.

En dat is ook te begrijpen, want ook wij verstaan nog niet al Gods wegen met ons; ook wij kunnen ons wel eens afvragen: "Waarom moet dit of dat nu over ons komen".

Maar er is een heerlijk lied, dat zingt: "Nadien zal ik het verstaan".

Wanneer? Als wij voor die glazen zee komen; dan leren wij Gods raad, Gods wegen en gedachten kennen in al Zijn klaarheid, helder als kristal, en dan blijft er geen klacht, geen zucht en geen vraagteken meer over, maar alléén aanbidding.

Ook van die mensen, die het heel wat zwaarder zullen krijgen dan wij, want zij komen uit de grote verdrukking van de antichrist, lezen wij verder in Openb.15 vers 2-4: *"en de overwinnaars van het beest en van zijn beeld en van het getal van zijn naam, staande aan de glazen zee, met de citers Gods. En zij zingen het lied van Mozes, de knecht Gods en het lied van het Lam, zeggende: Groot en wonderbaar zijn Uw werken (een andere vertaling zegt: "Groot en wonderbaar is Uw raad"), HERE God, Almachtige; rechtvaardig en waarachtig zijn Uw wegen, Gij, Koning der volkeren! Wie zou niet vrezen, HERE, en Uw naam niet verheerlijken? Immers, Gij alleen zijt heilig. Want alle volken zullen komen en zullen voor U nedervallen in aanbidding, omdat Uw gerichten openbaar zijn geworden"*.

Zij gaan Hem prijzen en aanbidden in Zijn gerichten, want nu verstaan zij Zijn wegen, en doorgronden zij Gods gedachten en Zijn raadsbesluiten, die tot openbaring zijn gekomen in Zijn vlerken. Dan blijft er alleen maar een jubelzang over!

Wat zien wij dus? Hier kunnen wij nog wel eens strijden om het Woord, maar daar is er alleen maar een jubelzang, lofprijzing en aanbidding, en er zijn geen vragen meer.

Wij zullen onze blik in de glazen zee werpen, en alles wordt duidelijk.

Wat heerlijk en groot is dit alles!

Het wordt daar vergeleken met een onbegrensde zee of oceaan.

De moderne mens met zijn moderne techniek weet heel veel van de aarde af, want de hoogste toppen van alle bergen heeft hij al beklommen; maar de diepste diepte van de oceaan heeft hij nog niet bereikt.

Geen mens kent nog de rijkdommen en schatten van de oceaan.

Men is er wel mee bezig, maar het is een zo onmetelijk terrein, dat men er nog lang niet mee klaar is en er ook nooit mee klaar zal komen. Men heeft wel peilingen gedaan en men komt steeds weer tot de ontdekking, dat er nog diepere plaatsen zijn.

De wetenschap is er van doordrongen, dat de schatten, die in de oceaan zijn, zo onmetelijk zijn, dat ze veel groter zijn dan de schatten op het land.

Als men de oceaan kon ontginnen en de schatten tevoorschijn brengen, zou het hele voedingsvraagstuk opgelost zijn, en ook alle energievraagstukken. De oceaan op deze aarde vergaat, want zij behoort tot de gewone schepping, en zijn een zwakke afbeelding van het eeuwige Woord van God. De diepte van deze glazen zee is onpeilbaar; want Gods werken zijn wondergroot, want ook het Woord van de Eeuwige is onbegrensd.

Als de glazen zee al Gods wijsheid, wegen en gedachten weerspiegelt, dan is het ook een rijkdom, die onbegrensd is, waar Gods heiligen van mogen genieten in de eeuwigheid.

Dan worden wij vervuld met een jubel.

In de eerste plaats weerspiegelt deze glazen zee voor de troon van God al Zijn beschikkingen, wegen, raad, Zijn wijsheid en kracht, wat wij hier nog begrensd zien in de Bijbel.

Maar ook het Lam is in de troon, want het geslachte Lam is de hoofdgedachte van God. Daarom zullen wij, staande aan de glazen zee, niet alleen God aanschouwen, maar ook het Lam.

In de heerlijkheid hoeven wij ons niet eerst om te draaien om te zien, waar het Lam is, want overal in die glazen zee zullen wij het Lam zien, en Hem daarom ook meer leren kennen, en volgen. Zo zal het gaan van heerlijkheid tot heerlijkheid, van kracht tot kracht.

Wat wordt er ook nog in die glazen zee weerkaatst?

De zeven brandende fakkels, de volheid van Gods Geest.

Denk niet, dat deze zee, al is hij dan glas, kristal gelijk, een dode zee is. Nee, het is een wondere schoonheid vol van glans en hemels Goddelijk licht, en het zal al de veelkleurige wijsheid Gods weerspiegelen in een onvergelykelijke schoonheid en pracht.

Denkt u zich dat maar eens in; de troon en Die erop zit, de sardius en diamant gelijk, en daar omheen de zachtgroen glanzende regenboog, en de zeven vurige fakkels, wat allemaal een miljoen keer weerkaatst wordt in deze wonderbare glazen zee, kristal gelijk.

De hele hemel zal vol zijn van de heerlijkheid en de glans van God en van het Lam.

Wat een heerlijkheid!

Ik weet niet, of u het wel eens gehoord hebt, maar het is een feit, dat de werelddelen, het vasteland, waar wij nu als volkeren op wonen, drijven op de oceanen. De oceaan is niet alleen een scheiding tussen de werelddelen, maar gaat ook daar onder door.

Gods Woord zegt ons ook, dat alles uit en dóór het water bestaat.

Al de continenten met de miljoenen mensen, dieren en planten, bergen en heuvelen, worden gedragen door deze wereldzeeën. Dit is een afbeelding van het eeuwige Woord van God, waardoor God heel Zijn schepping draagt.

Misschien heeft u zich weleens afgevraagd: "Zweeft alles in de hemel? Er moet toch een bodem zijn"?

Nee, er is niets zwevende in de hemel. Niet geestelijke mensen zijn zwevend. Alles heeft zijn vaste grond, en die grond is Zijn eeuwig Woord. Alles is opgebouwd en wordt gedragen door het Woord van Zijn kracht!

Zoals hier de continenten gedragen worden door de werelddelen, zo wordt de hele schepping en alles, wat in de hemelen is, gedragen door het eeuwige Woord van God.

Dit is het fundament, de grond en dat moet nú reeds onze grond zijn.

Men zegt wel eens: "Jij met je Bijbel, de Christenen moeten toch met de voeten op de grond blijven". Dan is mijn antwoord: "Ik zou je danken, om met de voeten op deze wereld te blijven staan, want deze wereld gaat voorbij; maar wij moeten staan op het Woord van God, want dat blijft tot in eeuwigheid".

Waar is uw grond? Bent u gefundeerd op het Woord van God en daardoor geborgen in het Lam van God, dat vlees geworden is, Jezus Christus, het eeuwige Woord van God?

Dit vinden wij ook in Hebr.1 vers 1-2: *"Nadat God eertijds vele malen en op vele wijzen tot de vaders gesproken had in de profeten, heeft Hij nu in het laatst der dagen tot ons gesproken in de Zoon, die Hij gesteld heeft tot erfgenaam van alle dingen, door wie Hij ook de wereld geschapen heeft. Deze, de afstraling Zijner heerlijkheid en de afdruk van Zijn wezen, die alle dingen draagt door het Woord Zijner kracht, heeft, na de reiniging der zonden tot stand gebracht te hebben, Zich gezet aan de rechterhand van de majesteit in de hoge".*

Hij draagt alle dingen door het Woord van Zijn kracht.

Oceanen en zeeën kunnen scheiding brengen tussen volken, en zo kan en zal het Woord van God hier op aarde ook scheiding brengen, want het Woord is scherper dan enig tweesnijdend zwaard.

Daarboven zal het geen scheiding brengen, maar zal het de verbinding zijn van allen, die opgenomen zijn, want de hele heerlijkheid is rondom en bij deze glazen zee.

Dan zullen wij daar voor eeuwig verbonden zijn met al Zijn schepselen en met het engelenheir, dat op een grotere afstand van de troon voor diezelfde glazen zee staan.

=====

Onderwerp: 2. De machtsovername door Jezus Christus en Zijn Gemeente
in de hemelse gewesten.

Nadat Johannes eerst in Openb.4 het wonderbare schouwspel in de hemel heeft beschreven, dat het gevolg is van de opname van de Bruidsgemeente en zij gekroond is, gaat Johannes nu over naar Openb.5 tot de beschrijving van de handelingen, die dan zullen plaatsvinden.

Want de werking van de Heilige Geest is, in overeenstemming met de veranderde plaats en het wezen van de troon, ook veranderd.

Het eerste, wat Johannes nu moet zien voor ons allen, vinden wij in vers 1: *"En ik zag in de rechterhand van Hem, die op de troon zat, een boekrol, beschreven van binnen en van buiten, wel verzegeld met zeven zegels".*

Die boekrol was al in de hand vanaf het eerste begin, maar Johannes wordt er nu bij bepaald, omdat het nu gaat om de handelingen, die gaan plaatsvinden, en dat zijn ook de gerichten, die gaan komen, vanuit deze boekrol.

Nu is onze eerste vraag, wat is deze boekrol, en wat is haar inhoud?

Hierover zijn veel opvattingen, maar aan menselijke opvattingen en gedachten hebben wij niets. Gods Woord verklaart zichzelf, mits wij maar bidden om inzicht, en daar moeten wij ons aan houden.

Wij moeten ook eerst het verband nagaan van de boekrol met het hemelse toneel en de handelingen, die plaatsvinden.

Eerst wil ik er u op wijzen, dat er in vers 5 staat, dat Johannes weent, en dan zegt één van de oudsten tot hem: *“Ween niet; zie, de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om de boekrol en haar zeven zegels te openen”*.

Hieruit zien wij, dat de boekrol verband moet houden met de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids. De leeuw uit Juda is de koningsleeuw, het beeld van het koningschap, dat God beloofde, en dat uit Juda's stam zou voortkomen, n.l. het Messiaanse koningschap.

Dit is voor onze begrippen het koningschap van Christus; want Christus is de Messias voor de Joden.

Daar staat niet: de boom Davids, maar de wortel Davids. In het Grieks staat er een woord, dat de betekenis heeft, dat David daaruit voortgekomen is.

Deze leeuw uit Juda's stam is Christus, en Hij is dus de oorsprong van David, Hij is de zoon van David; wat Zijn vleeswording betreft, maar de heerlijkheid van David is ontsproten uit Christus, want Hij is de wortel, de oorsprong van David. David vertegenwoordigt in de Schrift het beeld van het koningschap, dat God eens op deze aarde zal oprichten.

Wij zien, dat het koningschap van David niet uit hem zelf voortspuit, maar dat die heerlijkheid voortkomt uit Christus, de Gezalfde van God.

Daarom werd ook bij zijn geboorte, toen Hij de menselijke staat aannam, door de engel Gabriël aangekondigd, dat Hij de troon van Zijn vader David voor eeuwig zou krijgen.

Dit is het toekomstige Messiaanse koningschap, dat betrekking heeft op deze aarde, en daar moet die boekrol mee verband houden.

Er is nog meer, want wij lezen in vers 6 en 7: *“En ik zag in het midden van de troon en van de vier dieren en te midden der oudsten een Lam staat als geslacht, met zeven horens en zeven ogen, dit zijn de zeven Geesten Gods, uitgezonden over de gehele aarde. En het kwam en heeft de rol aangenomen uit de rechterhand van Hem, die op de troon gezeten was”*.

Hier zien wij een tweede aanwijzing in Gods Woord in verband met deze boekrol.

De eerste aanwijzing is, dat deze boekrol verband moet houden met het Messiaanse rijk, het Koningschap van Christus over deze wereld.

De tweede aanwijzing is, dat deze boekrol verband moet houden met de verlossing. Want Jezus Christus heeft de boekrol uit de hand van de Vader ontvangen, niet als de eeuwige Zoon, ook niet als Mensenzoon, ook niet als Hogepriester of Profeet, ook niet als Koning der koningen of Heer der heren, maar als het geslachte Lam; want dat is waardig de boekrol te nemen. Het staat dus in verband met de verlossing. Alleen in deze hoedanigheid, dat Hij Zichzelf als een smetteloos Offerlam aan God heeft gebracht, is Hij waardig om de boekrol te nemen.

De derde aanwijzing, die wij in de Schrift vinden, staat in vers 8: *“En toen het de boekrol nam, wierpen de vier dieren en de vierentwintig oudsten zich voor het Lam neer”*.

Zodra, als het Lam de boekrol had genomen, zien wij, dat de verheerlijkte Gemeente, die wij hier vinden in het symbool van de vier dieren en de 24 oudsten, zich voor het Lam neerwerpt. De rol staat dus ook in verband met de Gemeente, de verlostten.

De vierde aanwijzing staat in vers 8b: *“hebbende elk een citer en gouden schalen vol reukwerk; dit zijn de gebeden der heiligen”*. Dit houdt dus ook verband met de boekrol. Wat kan dat zijn?

Dit kunnen nooit gebeden zijn, die God al verhoord heeft, want elk verhoord gebed heeft zijn vervulling gekregen.

Het gaat hier om gebeden, die vanuit de Gemeente, de verlostte heiligen, in de genadetijd hun vervulling nog niet gekregen hebben, maar dan vervuld zullen worden.

Maar er zijn gebeden, die God nog niet verhoren kan, zolang de Gemeente nog hier op aarde is. Krijgen deze gebeden dan geen verhoring? Jawel, want elk gebed zal op Gods tijd verhoord worden, en dat is, wanneer de Gemeente opgenomen is in heerlijkheid.

Van welk gebed geldt dit? Het gaat om het gebed, dat Jezus Zijn discipelen leerde: *“Onze Vader, die in de hemelen zijt, Uw naam worde geheiligd, Uw koninkrijk kome, Uw wil geschiede, gelijk in de hemel, alzo ook op aarde”*.

Daar bidden wij nu wel om, maar tot op de huidige dag is Zijn koninkrijk nog niet gekomen, want God heeft daarvoor een tijd bepaald, n.l. als de Gemeente opgenomen is in heerlijkheid. Dan gaat God beginnen met deze onverhoorde gebeden te vervullen, want dan gaat Zijn koninkrijk komen hier op aarde, wat betekent, dat alle vijanden van God en van het Lam neergeworpen zullen worden. Dan zal Gods wil gaan geschieden op dezelfde wijze, als die nu geschiedt in de hemel, want daar wordt Gods wil gedaan, en hier op de aarde niet. Daarom is het hier ook zo'n verschrikkelijke toestand. Dat gebed kan God nu nog niet verhoren, want als God dit gebed op dit moment zou verhoren, weet u wat er dan zou gebeuren?

Dan zou een verterend vuur van God uit gaan, dat alle goddelozen van de aarde zou verteren. God kan dit nu niet verhoren, omdat Hij in deze genadetijd wil, dat de zondaar niet verloren gaat, maar tot inkeer en tot kennis van de waarheid komt.

De dag der genade is in Openb.4 om, en dan begint de dag der wrake, en de troon is dan een gerichtstroon geworden.

Wanneer zal nu de volkomen verlossing plaatshebben?

De Gemeente is reeds verlost, maar haar erfdeel, de aarde, nog niet, want die staat nog onder vreemde heerschappij van boze.

Toen God Adam en Eva schiep, kregen zij van God als erfdeel deze aarde. God zei: *“Heerst over deze aarde”*, en stelde Adam aan als onderkoning over de werken van Zijn handen. Maar door de zondeval heeft de mens zijn erfdeel verloren, dat in verkeerde handen terecht is gekomen.

Vanaf het moment, dat Eva, en door haar Adam, gehoorzaam werden aan de slang, het medium van de duivel, was niet meer Adam koning over de aarde, maar satan, die hij gehoorzaamde.

Wij lezen ook in het Nieuwe Testament, dat de duivel de vorst van deze wereld is geworden.

Als Jezus beproefd en verzocht wordt in de woestijn, dan komt de satan en zegt: *“Aanbidt mij en ik zal u al deze koninkrijken geven, want zij zijn mij overgegeven, en ik geef ze aan wie ik wil”*.

Satan heeft ze echter onrechtmatig verkregen, door op een gemene wijze het mensdom, tot zonde te brengen. De heerschappij over deze aarde zou voor het mensdom eeuwig verloren zijn gegaan, als God niet de Verlosser, Jezus Christus gegeven had.

In het Oude Testament vinden wij al een inzetting Gods aan Israël over de lossen, de Goël. Deze lossen moest niet alleen allereerst de naaste bloedverwant vrijkopen, als hij in slavernij gekomen was, maar hij moest ook het erfdeel van hem vrijkopen, als dit in vreemde handen was gekomen, opdat die losgekochte bloedverwant weer zijn erfdeel zou terug ontvangen.

De lossen moest nog iets doen: als er moord of doodslag gepleegd was, dan moest de lossen ook de bloedwreker worden, om het onschuldig vergoten bloed te wreken, opdat de schuld en de vloek weggenomen zouden worden.

Jezus Christus is de van God gegeven grote Lossen, de Goël.

Doordat de mens heeft gezondigd, was hij in de vreselijkste slavernij van de macht van de zonde en van de boze gekomen en zo kwam ook het erfdeel onder de macht van de vorst van de Duisternis.

Omdat de mens gezondigd had, moest ook een mens de prijs betalen, een naaste bloedverwant, dus een mens, die nog vrij was en dus nog geen zonde had gedaan; want een slaaf kan een slaaf niet vrijkopen, maar een vrij mens moest de gebonden mens vrijkopen.

Er was echter geen zondeloos mens, want allen hebben gezondigd en missen de heerlijkheid Gods, omdat alle nakomelingen van Adam zondaars zijn, slaven en geen vrijen. En dus ook kon niemand het erfdeel van het gevallen mensengeslacht vrijkopen. De Zoon van God kon ons ook niet als Gods Zoon vrijkopen, want als zodanig is Hij geen bloedverwant van ons. Daarom werd Gods Zoon de Zoon des mensen, doordat Hij de menselijke staat aannam en werd Hij zo onze bloedbroeder.

Tóen was er een mens, die van zonde vrij was, want Hij heeft nooit zonde gekend, noch zonde gedaan en zo had Hij ook het vermogen om Zijn geknechte broeders, het gevallen mensengeslacht, vrij te kopen.

Er kon maar één prijs betaald worden: Hij moest Zijn reine ziel geven in ruil voor onze besmeurde zielen, Hij moest de bloedprijs betalen.

Iedere zondaar ligt onder de vloek van God, en het loon van de zonde is de dood.

Maar Jezus, als het zondeloze Godslam, liet Zich slachten om de dure bloedprijs te betalen en Zijn ziel als een losprijs te geven. Hij is de Losser, de Goël.

Nu is de Gemeente de eerste schare, die door Hem losgekocht is.

In Openb.5 lezen wij, dat zij het nieuwe lied zongen in vers 9: *“En zij zongen een nieuw gezang, zeggende: Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie”*.

Er is veel onkunde over deze lossing, de verlossing.

Het fundament van de verlossing is gelegd in Jezus' kruisdood en opstanding, en op grond van ons geloof in Zijn volbrachte werk zijn wij verlost, maar in de hoop en nog niet in aanschouwen. Rom.8 vers 24 en 25 zegt ons dit: *“Want in die hoop zijn wij behouden. Maar hoop, die gezien wordt, is geen hoop, want hoe zal men hopen op hetgeen men ziet? Indien wij echter hopen op hetgeen wij niet zien, verwachten wij het met volharding”*.

Het is geen onzekere hoop van: “O, mocht het nog eens zo zijn”. Maar die hoop ligt onwrikbaar vast geankerd in het volbrachte werk van Jezus Christus. En die hoop wordt werkelijkheid op Gods tijd, omdat de verlossing een feit is voor alle kinderen Gods.

Maar als Jezus Zijn Gemeente van de aarde komt weghalen, dan wordt de verlossing pas een werkelijk zichtbaar iets.

Wij hebben nu nog een lichaam, dat niet verlost is. Paulus spreekt hiervan in Rom.8 vers 22 en 23: *“Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is. En niet alleen zij, maar ook wij zelf, wij, die de Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij onszelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam”*.

Paulus zegt dan ook in 1 Cor.15 vers 19: *“Indien wij alleen voor dit leven onze hoop op Christus gebouwd hebben, zijn wij de beklagenswaardigste van alle mensen”*.

Daarom hebben wij, de Gemeente, een levende hoop, die gericht is naar de toekomst van de HERE Jezus Christus.

Een christendom, dat geen verwachting heeft is geen christendom. Het echte Christendom ziet uit naar de komst van de Heer.

Paulus zegt in Ef.1 vers 13: *“In Hem zijt ook gij, nadat gij het Woord der Waarheid, het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook verzegeld met de Heilige Geest der beloften, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing, van het volk”*.

Wij vinden hier, dat de Heilige Geest het onderpand is van onze erfenis tot de dag van de verlossing(Ef.4 vers 30). Want als wij hier al verlost waren, hadden wij geen onderpand meer nodig.

Waartoe dient n.l. een onderpand? Zo lang wij het nog niet ontvangen hebben, is het onderpand een zekerheid daarvoor. Een onderpand is niet het wezen van de dingen zelf, maar een voorproefje ervan.

Dat Gods kinderen hier de Heilige Geest ontvangen hebben is een wonderbaar onderpand van onze heerlijke erfenis.

Als wij het Woord niet kennen, en de Schrift niet recht snijden, krijgen wij allerlei vreemde uitleggingen. Eén daarvan b.v. is, dat men meent, dat men niet ziek hoeft te zijn. Dat is niet waar, want wij hebben nog geen verlost lichaam, al is de Heer machtig om dit sterfelijke lichaam genezing te geven; maar dat is genade.

Evenmin, als de Heer dit sterfelijke lichaam eeuwig leven zal geven, zo zal de Heer ook niet altijd elke ziekte genezen.

Hij zal ons lichaam eens verlossen en daar wachten wij op.

Wij krijgen wel eens voorproefjes te smaken, doordat de Heer ons geneest, want wij hebben het onderpand van de geest.

Vaak kunnen wij erg moe zijn, maar als wij dan 's morgens weer gezond en fris opstaan, wil dit zeggen, dat de Heer onze lichaamskrachten weer heeft vernieuwd, en dan is daar het genezingswonder, want de Heer onderhoudt het lichaam.

Maar er komt een tijd, dat Hij toelaat, dat het afgebroken wordt.

Paulus zegt in 2 Cor.4 vers 16: *“al vervalt ook onze uiterlijke mens, nochtans wordt de innerlijke van dag tot dag vernieuwd”*.

Immers, hij ziet uit naar het lichaam, dat de HERE hem zal geven. Want de dag komt, dat wij overkleed zullen worden.

Zo zien wij, dat wij verlost zijn, maar uitzien naar onze volkomen verlossing.

Nu gaan wij weer terug naar de boekrol, die verband houdt met het Messiaanse Rijk(het komende Koningschap van Christus over deze aarde), en ook verband houdt met de verlossing van het erfdeel, dat God aan de mens gegeven heeft, maar wat verloren gegaan is door de zonde. De verlost in Christus zullen dit weer terug ontvangen. Daarom vinden wij ook direct, als het Lam de rol neemt, dat de vier dieren en de vierentwintig oudsten zich voor het Lam neerwerpen.

Deze 4 levende wezens en 24 oudsten vormen tezamen de eerste schare van verlost, de Gemeente. Zij zijn verlost en hebben het opstandingslichaam ontvangen en in hun verheerlijkte lichaam zitten zij daar rondom de troon, en zij zijn gekroond, maar zij hebben hun erfdeel nog niet ontvangen. Daar wachten zij op.

Zodra dus het Lam de rol neemt, vallen zij voor Hem neer, en dan kunnen zij een nieuw lied zingen; niet alleen het lied, dat zij verlost zijn, maar dat zij nu ook als koningen gaan heersen op de aarde.

Dat is het gevolg daarvan, want dit vinden wij in vers 9: *“Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen; want Gij zijt geslacht en Gij hebt ons voor God gekocht met Uw bloed, uit elke stam en taal en volk en natie”*.

Tot zover is dit lied niet nieuw, want dit weten wij ook nú, hoe Jezus Christus, als het geslachte Lam, ons gekocht heeft met Zijn bloed, en dat wij nu eigendom zijn van God.

Dit lied kunnen wij nu en moeten wij ook zingen. Maar het laatste gedeelte van dat lied kunnen wij nu nog niet zingen: *“en Gij hebt ons voor onze God gemaakt tot een Koninkrijk en tot priesters, en wij zullen als koning heersen op de aarde”*.

Nú moeten wij zingen, dat Hij ons voor onze God gemaakt heeft tot dienstknechten, tot vreemdelingen en bijwoners hier op aarde, die hier verdrukking zullen lijden.

Wij kunnen nu nog niet zingen, dat Hij ons heeft gemaakt tot koningen.

Als wij dáár zijn, zullen veel liederen oud geworden zijn.

Die boekrol houdt dus verband met het erfdeel, dat de aarde vrij wordt van de macht en de vreemde overheersing. Satan en zijn gevallen engelen worden dan onttroond en het aardrijk zal voor de Heer zijn en voor de Zijnen.

De HERE Jezus zegt in Luc.12 vers 32: *“Wees niet bevreesd, gij klein kuddeke! Want het heeft Uw Vader behaagd u het Koninkrijk te geven”*.

Daarom zingen wij als de eerste schare van verlost zich neerwerpen, dat zij die gouden schalen met wierook bij zich hebben, en dit zijn, de onverhoorde gebeden van de heiligen, die nu verhoord kunnen worden, omdat zij betrekking hebben op de bevrijding van het aardrijk, want dan zal Gods Koninkrijk hier komen op aarde en Zijn wil geschieden.

Maar zij hebben ook nog citers. Dit is in de Bijbel het symbool van profeteren.

Op het moment, dat het Lam de boekrol neemt, vallen de 4 levende wezens en de 24 oudsten voor Hem neer met de profetische citer, want nu gaan de profetieën in vervulling, die op dat Koninkrijk betrekking hebben.

Wij zien dus dat wij in deze tijd onverhoorde gebeden en ook onvervulde profetieën hebben.

Straks zullen wij niet meer sterven en gaan al de heerlijke profetieën van het rijk van vrede en gerechtigheid in vervulling.

Wij gaan nu nog die boekrol nader bezien.

De boekrol moet het eigendomsbewijs zijn van het erfdeel, de aarde.

In de grondtekst staat niet een boekrol(biblos), maar (biblios) en dat is een boekrolletje. Het gaat hier niet om een groot boek van de raadsslagen van Gods, zoals sommigen menen, of om het geweldige boek van de toekomst, maar het gaat hier om een klein rolletje, dat wij een akte noemen, een verzegelde akte, die pas geopend wordt, als de erfgenamen opgeroepen worden.

Dan wordt het zegel verbroken en het testament geopend, en dit is het testament, ons erfdeel.

Een voorbeeld daarvan vinden wij in Jer.32 beschreven. Uit dat testament blijkt dus de bloedverwantschap en zo spreekt dat boekrolletje van de bloedverwantschap van de verlost(gelosten) door het bloed van het Lam, die dus hun Bloedbruidegom is.

Want zoals Jeremia zijn erfdeel met zilveren sikkels moest terugkopen, en zoals in het hele Oude Testament zilver het beeld is van de losprijs door het bloed en daarom de mondig geworden Israëliet voor zijn leven een bloedprijs van een halve zilveren sikkkel moest betalen, zo heeft Jezus met Zijn bloed voor ons de losprijs betaald.

En het bewijs daarvan is die boekrol.

Jezus heeft dus de bloedprijs betaald voor Zijn bloedverwanten, maar ook voor het verloren gegaan erfdeel van die bloedverwanten, en toen is die akte opgesteld, die bij God is, bij de hoogste Notaris, waar niemand aan kan komen. Die akte is verzegeld en wacht op de tijd, die God bepaald heeft, om het erfdeel te geven aan de nakomelingen van de Losser. Want Jezus zegt in Hebr.2 vers 13b: *“Ik en de kinderen, die God Mij gegeven heeft”*.

Zo zijn wij bloedverwanten en ook kinderen, geboren uit Jezus' kruisdood en opstanding. Zoals Jeremia de koopbrief in een aarden vat moest doen, die een lange tijd bewaard moest kunnen blijven, zo is onze akte daar boven bij God.

Zo zijn wij nu kinderen en ook erfgenamen; erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus.

Dat is hier nog delen in Zijn lijden, maar om straks ook te delen in Zijn verheerlijking (Rom.3 vers 17). Zo zegt Petrus van onze rijke erfenis, dat die voor ons weggelegd is in de hemelen (1 Petr. 1 vers 3 en 4).

Weten wij dat onze schat daar is? Dan hebben wij een onvergankelijke, onbevleete en onverwelkelijke erfenis, die in de kracht van God bewaard wordt door het geloof (vers 5), want deze erfenis is deze ganse aarde met al zijn schatten en nog veel meer.

Nu gaan wij terug naar Openb.5 vers 1b, waarin wij lezen, dat dat boekrolletje wel verzegeld is met zeven zegelen.

Een zegel heeft in de Schrift meer dan één betekenis.

Dikwijls heeft men maar één kant van deze bezegeling gezien.

In de eerste plaats heeft het zegel de betekenis, dat het iets verbergt.

Dit vinden wij in Dan.12 vers 4: *“Maar gij, Daniël, houd de woorden verborgen en verzegel het boek tot de eindtijd”*.

Dit boek is niet het boekrolletje, dat wij in Gods hand zien, maar dit is het profetische boek van Daniël, waarin hij zijn gezichten en openbaringen moest opschrijven; maar de Geest van God zei daarbij, dat deze woorden verborgen moesten blijven tot de eindtijd.

Dat wil dus zeggen, dat, zolang de eindtijd nog niet aangebroken was, het boek van Daniël een verborgenheid zou blijven.

Maar die eindtijd is aangebroken na het kruis, zoals de Schrift duidelijk zegt, want toen is het laatste der dagen begonnen na het kruis en de uitstorting van de Heilige Geest en sindsdien is het boek Daniël steeds meer geopend geworden.

Vóór het kruis echter, hebben de Joden er niets van begrepen. Vandaar ook, dat zij niet hebben begrepen, dat Daniël er van gesproken had, wanneer precies de Messias geboren en gekruisigd zou worden.

Het was dus in die dagen nog een verzegeld boek.

In Openb.22 vers 10 zegt de engel-dienstknecht precies het tegenovergestelde van wat de engel-dienstknecht aan Daniël zei: *“En hij zeide tot mij: Verzegel de woorden van de profetie van dit boek niet”*. Daaruit blijkt, dat de Openbaring geen verzegeld boek is.

Het is het wel voor degenen, die niet wedergeboren zijn, en daarom de Heilige Geest niet hebben, want met de menselijke, wereldse wijsheid kan men dat boek niet verstaan.

Men moet zich eenvoudig als kind van God biddend laten onderwijzen door de Heilige Geest, dan wordt men van boven verlicht, en gaat God het ons zeggen.

Zo zegt de engel verder in vers 10: *“want de tijd is nabij”*.

In de tijd van Daniël was dit nog niet zo, want hij moest het verzegelen tot de eindtijd; maar wij leven nu in die eindtijd, waarvan het eind nabij is. Verzegeling houdt dus in de eerste plaats in: een verborgen houden, en wel in die zin, dat ook de akte van ons erfdeel, de lossers-akte, verborgen is in God.

En nu is niet alleen de akte verborgen in God, maar in Col.3 vers 3 lezen wij, dat ook ons leven verborgen is met Christus in God.

Zolang wij nog niet om de troon zitten, maar nog hier zijn, is ons leven verborgen in God, want God heeft ons verzegeld met de Heilige Geest van de belofte tot de dag van de verlossing.

Wat wij vinden in Ef.3 vers 13: *“In Hem zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid, het evangelie uwer behoudenis hebt gehoord; in hem zijt gij, toen gij gelovig werd, ook verzegeld met de Heilige Geest der belofte”*.

Die tot geloof gekomen zijn, zijn dus verzegeld, zoals die boekrol verzegeld is: de verlost en hun erfdeel.

Tot hoelang blijven wij verzegeld met deze Heilige Geest?

Dit staat in Ef.4 vers 30: *“En bedroeft de Heilige Geest Gods niet, door welke gij verzegeld zijt tot de dag der verlossing”*.

Dit is de dag, waarop de Heer de Zijnen thuishaalt, en de verlost, die nu nog in die hoop zalig zijn, de verlossing ook zullen aanschouwen, dus dat het voor hen openbaar gaat worden.

Hoelang blijft het boekrolletje, de lossers-akte, dus voor ons verzegeld?

Totdat de Heer het erfdeel gaat lossen, en dan zullen wij de zegels, die verbroken worden, één voor één gaan zien. Dat begint op de dag, dat wij volmaakt verlost zijn geworden, en dan houdt onze verzegeling op, want dan zijn wij bij God.

Nu zijn wij nog verzegeld en is ons leven met Christus verborgen in God; maar dan komt het verborgene openbaar.

Het is met ons verstand niet te bevatten, maar toch is het zo.

Als wij van Jezus zijn, dan is ons leven al bij de troon; wij spreken nog altijd van de toekomst, maar ons leven is al daar in de rechterhand van God.

Al Gods kinderen zijn nog verborgen tot de dag, dat de verzegeling verbroken wordt, en dan komen wij daar, waar wij nu al zijn. Dat is wonderbaar!

En dan komt ook ons erfdeel aan de beurt, want dat hoort erbij.

Wij zien, dat de verzegeling ook nog een andere betekenis heeft. De verzegeling is ook het beeld, dat het onvervreemdbaar is. God heeft Zijn waarmerk erin gezet.

Jeremia verzegelde zijn lossing met zijn eigen zegel, wat zijn waarmerk was; maar op deze akte staat het waarmerk van God Zelf en van het Lam.

Zoals God in Christus ons verzegeld heeft en Zijn eigen zegel op ons gezet heeft door de Heilige Geest, zo heeft Hij ook op die akte Zijn eigen zegel staan.

Dit betekent de onvervreemdbaarheid ervan, niemand kan daar aankomen, dan de rechtmatige eigenaar.

Als wij daar bij de Heer zijn als verlost, en als het Lam begonnen is met de zeven zegels van ons erfdeel open te breken, dan gaat God beginnen om vanuit deze heerlijkheid weer een nieuwe groep te verzegelen, en wel de 144000 uit Israël.

Het zegel van God is tevens bewaring, en Hij zal bewaren degenen, die het waarmerk dragen.

Zij zijn Zijn onvervreemdbaar eigendom.

En zo vinden wij in Openb.7, dat er een eerste schare uit Israël verzegeld zal worden.

Maar deze schare zal het eerste gedeelte van de grote verdrukking, de toergerichten Gods, moeten ondergaan; daarom worden zij aan hun voorhoofd verzegeld, opdat zij te midden van de gerichten, die God over de aarde zal doen gaan, om de onrechtmatige eigenaar uit ons erfdeel te verdrijven, bewaard zullen blijven.

Zoals God in Egypte Zijn volk, de Israëlieten, bijzonder bewaarde voor de tien plagen, zo zal Hij ook nu ons op bijzondere wijze bewaren, zodat de duivel niet aan onze ziel kan komen, want hij mag slechts dat doen, wat God toelaat en dan is dat ook voor ons tot nut, door ons te beproeven; maar hij is voor ons een overwonnen vijand.

Niet dat wij hem overwonnen hebben, maar hij is overwonnen, doordat wij nu onder de heerschappij van Christus staan.

Als wij Gods kinderen zijn, dan weten wij, dat alle dingen medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben. Zo zien wij de heerlijkheid van deze verzegeling en zoals wij nu bewaard worden, zo bewaart God ook ons erfdeel, de aarde, die ons al lang geschonken is.

Jezus zegt dan ook: *“Mijn Koninkrijk is niet van deze wereld”*; maar dat Koninkrijk is wel van deze aarde! Want de aarde is van Hem, met al haar volheid. Maar wij krijgen er niets van in handen, voordat de erfenis uitgedeeld wordt.

In Openb.5 vers 1 is Gods tijd gekomen, dat het erfdeel in bezit genomen moet worden, en de erfgenamen het in ontvangst moeten nemen.

En nu lezen wij in Openb.5 vers 5 : *“zie, de leeuw uit de stam Juda, de wortel Davids, heeft overwonnen om de boekrol en haar zeven zegels te openen”*.

Komt Jezus nu te voorschijn als de leeuw uit de stam van Juda? Nee, want wij lezen in vers 6: *“En ik zag in het midden van de troon en van de vier dieren en te midden der oudsten een lam staan, als geslacht”*.

Jezus Christus heeft niet overwonnen als leeuw, maar Hij is die overwinnende leeuw geworden, omdat Hij de overwinning behaald heeft als het geslachte Lam.

Het schijnt de grootste tegenstelling te zijn, en dat is het ook en toch is dit juist de grote Goddelijke waarheid.

Deze kracht om te overwinnen is groter dan de grootste kracht, die er in Gods schepping is. En deze overwinningskracht was in het Lam, het beeld van zwakheid.

Dat heeft een heel diepe zin.

Deze leeuw uit Juda's stam is juist overwinnaar geworden, omdat Hij Zich zo vernederd heeft en zo klein en zwak geworden is; daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam gegeven, die boven alle naam is.

Hier zien wij dus, dat juist het zwakke van God overwonnen heeft, en dat het zwakke van God sterker is dan de mensen, sterker dan al de krachten van satan en al zijn gevallen engelen.

Daarom is het zo vreselijk, als men het Lam afwijst, versmaadt en Zijn bloed onrein acht.

Vreselijker zonde is er niet, want alle zonde zal vergeven worden, maar wie het Lam verwerpt, kiest voor zich de eeuwige dood.

Daarom zal het zo ontzettend worden, als het Lam straks gaat toornen, wat gebeuren gaat in Openb.6.

En in Openb.5 ziet Johannes het Lam staan, als geslacht, met zeven horens.

Horens zijn in de Schrift het zinnebeeld niet alleen van macht, maar van een aanvallende macht, die zijn vijanden neerstoot en overwint (Dan.8 vers 5 en 1 Kon.22 vers 11).

Dat gaat het Lam weer opnieuw voor ons worden.

Wij lezen hier, dat Hij zeven horens heeft, want nu gaat Hij alle vijanden van ons neerwerpen, die onrechtmatig ons erfdeel in bezit houden. Dat wil zeggen, dat alle wereldse machten door Hem neergestoten zullen worden en ook de vorst van deze wereld zal eerst uit de luchtlagen geworpen worden, en later van de aarde verbannen worden in de put van de afgrond.

Wij begrijpen nu, wat die zeven horens beduiden.

Zeven is het getal van Gods totaliteit en Jezus zegt ook: *“Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde”*.

Al deze macht gaat Jezus ook aanwenden als een neerstotende kracht, om het erfdeel te bevrijden van de vreemde, onrechtmatige overheersing van Satan met zijn engelen niet alleen, maar ook van heel de goddeloze wereld.

Het Lam heeft ook zeven ogen, dit zijn de zeven Geesten Gods. Dit wil zeggen, dat dit Lam, dat geslacht is, niet alleen alle macht heeft, maar ook alle wijsheid, inzicht en doorzicht. Voor Hem is niets verborgen, want Hij bezit Gods Geest niet met mate, maar al de volheid Gods woont in Hem, en dit geslachte Lam, deze machtige Heerser, is ons Hoofd en Heer. Wat heerlijk is dat! Nu lezen wij in Openb.5 vers 7: *“En het kwam en heeft de rol aangenomen uit de rechterhand van Hem, die op de troon gezeten was”*.

Wat zal dat een geweldig ogenblik zijn!

Ik ben er van overtuigd, dat dit moment, na het ontzagwekkende ogenblik, dat Gods Zoon, als het Lam van God, aan het kruis stierf, wat wel het allergrootste is geweest dat door al de engelvorsten en legioenen engelen met ontzetting is gadeslagen, het grootste zal zijn.

Hoe ontzettend was het, toen Gods Zoon voor onze zonden stierf en van God verlaten was, want de aarde beefde, de schepping zuchtte en schudde, en Satan en de demonen hebben gesidderd; maar na dit allergeweldigste moment zal de overdracht van de boekrol door God aan het geslachte Lam het volgende in grootte zijn.

Waarom? Omdat hier naar Gods kinderen vanaf Adam uitgezien hebben naar dit geweldig ogenblik, dat de beloofde Verlosser het erfdeel weer terug zou nemen, en het herstel zou geven van het paradijs hier op aarde, waar vrede en harmonie zal wonen.

Alle heiligen hebben hier door de eeuwen heen naar uitgezien, er over gezongen en geprofeteerd, en er voor gebeden.

En ook wij, als Gemeente, zien reikhalzend uit naar dat geweldige moment.

Ik denk, dat allen, die daarvan getuigen zullen zijn, dus allereerst de Gemeente zelf, maar ook de legioenen engelen, die om de troon staan, in spanning toe zullen kijken.

En dan kan het ook niet anders of de vier levende wezens en de vierentwintig oudsten zich in aanbidding zullen neerwerpen en de lofzang aanheffen van het nieuwe lied in vers 9: *“Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen”*.

Dáárom zal het een nieuw gezang zijn, met een nieuwe inhoud, omdat wij dit nu nog niet kunnen zingen. Want wij hebben reeds gezien, dat Hij ons nu nog niet tot koningen heeft gemaakt, maar dat moment komt juist, als het Lam de boekrol aanneemt uit de rechterhand van God.

Het kan gebeuren, dat waar kinderen Gods in werkelijke eenheid des Geestes samen komen, om het Lam Gods te aanbidden, Gods Geest werken kan en er dan een heerlijk lied gaat

opklinken, dat door velen in wonderbare hemelse harmonie gezongen wordt, dat men tevoren nooit geleerd of gehoord had.

Zo'n lied kan ook niet voor de tweede maal gezongen worden.

Degenen, die zulke heilige, hemelse momenten mochten beleven, zullen met groot verlangen naar dat ogenblik uitzien, waarin op volmaakte wijze al de heiligen voor Gods troon in dat volmaakte nieuwe gezang instemmen als verlost, de Gemeente.

Ik hoop, dat wij hier meteen wat van leren. Wij hebben een geweldige schat van mooie liederen, en wat zijn wij Christenen van deze tijd toch enorm bevoorrecht, vergeleken bij de eerste Christenen, want die hadden maar enkele liederen.

Maar wat zingen wij toch nog vaak alleen met ons verstand; wij moeten leren zingen met het hart, wij moeten beleven, wat wij zingen. Dan gaat Gods Geest ook meer werken, en zal het een lofprijzing kunnen worden.

Paulus spreekt daarover in Ef.5 vers 19-21: *“en spreekt onder elkander in psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, en zingt en jubelt de HERE van harte, dankt te allen tijde in de naam van onze HERE Jezus Christus God, de Vader, voor alles, en weest elkander onderdanig in de vreze van Christus”*.

En als deze Geest in ons allen is, dan kan Hij ons ook het hemelse loflied in de mond leggen.

Zo begrijpen wij ook, dat een lied nieuw kan zijn, ook al is het nog zo oud.

Wij zien drie dingen: het lied kan nieuw van inhoud zijn; het kan een nieuwe melodie zijn, die wij van tevoren nooit hebben geleerd, maar het kan ook een oud lied zijn, dat wij altijd met ons verstand gezongen hebben, en ons nu ineens aanspreekt.

Vaak heb ik gehad, dat een overbekend lied mij plotseling bijzonder aansprak. Dan zing je het heel anders en dan wordt het een nieuw lied voor je.

De Gemeente zal voorgaan en het eerst het nieuwe lied gaan zingen, want zij staat het dichtst bij God, omdat zij het Lichaam, de Bruid van het Lam is.

Niet de engelvorsten, niet de cherubim en serafim, maar het is de Gemeente in de vier levende wezens en de vierentwintig oudsten, die het eerst voor het Lam zullen neervallen, want zij staan in de nauwste betrekking tot God en Christus.

Tot welk een heerlijkheid zijn wij geroepen! De engelen moeten wachten, want die komen op een lagere plaats, en staan voor de troon, maar de Gemeente zit in de troon, om die met Christus te delen tot in eeuwigheid.

Wij zullen de engelen voorgaan, want niet uit de engelen haalt Jezus Zich Zijn Bruid; immers niet uit de engelen worden zij wedergeboren tot werkelijke levende zonen Gods, maar uit een gevallen mensengeslacht haalt Hij Zijn Bruid.

Wedergeboren door Zijn kruisdood en opstanding zijn wij geworden tot zonen van de levende God, en straks zullen wij Hem zien, die ons kocht met Zijn bloed en zullen wij aan Hem gelijk zijn. Hij is ons leven, Hij is ons Hoofd, Hij is onze Heer en Hij is onze Hemelbruidegom.

Daarom gaat de Gemeente het eerst in aanbidding en het nieuwe lied zingen.

En als zij uitgezongen is, vinden wij in vers 11: *“En ik zag, en ik hoorde een stem van vele engelen rondom de troon”*.

Zij zitten dus niet in de troon, maar zij staan als dienende geesten rondom de troon, terwijl de Gemeente in de troon en op tronen zit (Openb.4 vers 4).

En verder staat er in Openb.5 vers 11 en 12: *“en hun getal was tienduizenden tienduizendtallen en duizenden duizendtallen, zeggende met luider stem: Het Lam, dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom en de wijsheid en de sterkte, en de eer en de heerlijkheid en de lof”*.

Ook de engelen gaan dus iets doen; zij kunnen daarbij niet zwijgen.

Maar let nu echter op het grote verschil: de verheerlijkte Gemeente, dat zijn de verheerlijkte verlost, zingen, en de engelen spreken, want deze kunnen niet meezingen over datgene, wat zij niet beleefd hebben.

De engelen staan in een andere verhouding, want zij zijn geen verlost, maar dienende geesten, die begerig zijn in die heerlijkheid een blik te slaan.

Na de engelen komen de schepselen in vers 13: *“En alle schepsel in de hemel (daar zijn nog meer schepselen dan alleen engelen) en op aarde en onder de aarde en op de zee en alles, wat daarin is, hoorde ik zeggen (ook zij zingen niet, maar spreken) : Hem, die op de troon gezeten is, en het Lam zij de lof en de eer en de heerlijkheid en de kracht tot in alle eeuwigheden”*.

Hier gaat dus komen, wat wij in Rom.8 gezien hebben, dat de ganse schepping zucht en wacht op dit ogenblik: het openbaar worden van de zonen Gods, opdat ook de schepping bevrijd wordt. Dat gaat gebeuren door de machtsovername.

Als de schepping daarna zijn lofprijzing laat horen, dan vinden wij aan het eind: *“En de vier dieren zeiden: Amen”*.

Het begint dus bij de Gemeente en het eindigt bij de Gemeente, en dat betekent, dat het voor ons begint bij het Lam en bij God, en daar eindigt het ook voor ons.

Ziet u nu de vaste kringloop?

Het gaat uit God de Vader, uit God de Zoon door de Heilige Geest in de Gemeente naar de engelen en de schepping, en het keert uit de schepping weer terug naar de Gemeente, en die brengt het weer terug tot God.

Het gaat uit God en keert terug tot God. Dan zien wij precies welke plaats de Gemeente gaat krijgen in de komende bedeling, in de nieuwe schepping.

Dan moet ons leven en ons samen zijn ook al zo wezen. Dat wil zeggen, dat wij het ontvangen van de Heer om het door te geven.

Ik ben er van overtuigd, dat in de samenkomsten vele engelen toeluisteren, en begerig zijn om hiernaar te horen en inzicht erin te krijgen, want in Ef.3 vers 10 staat: *“opdat thans(deze bedeling nog) door middel van de Gemeente, aan de overheden en de machten in de hemelse gewesten de veelkleurige wijsheid Gods bekend zou worden”*.

Wij weten niet, welk een heerlijkheid, heil, rijkdom en erfenis, God voor ons bestemd heeft.

Deze engelen hebben al veel meer gezien dan wij, want zij zijn in de hemelen en leven in de heerlijkheid van de hemelen, en zij hebben heel wat mooie gezangen gezongen en gehoord, maar toch zijn zij begerig om iets te zien van deze rijkdom, die veel uitnemender is, en die God alleen voor Zijn kinderen heeft weggelegd in de toekomstige bedeling.

O, dat wij ons steeds meer bewust mogen worden van wat God ons in Christus geschonken heeft uit genade!

=====
AANVANG VAN OPENBARING 6.

Lezen Openb.6 vers 1-8.

In Openb.6 vinden wij beschreven de komende gerichten van God over de wereld.

In Openb.4 en 5 hebben wij de inleiding gedaan tot deze gerichtperiode.

In Openb.4 is de Gemeente weggenomen van de aarde, en is nu in de hemel verenigd rondom en in de troon.

Johannes moet dan voor ons de dingen, die noodzakelijk zijn één voor één gaan zien, n.l. die dingen, die een rol gaan spelen in de komende nieuwe bedeling, die begint met de dag der wrake van onze God, de gerichtperiode.

Wij hebben de troon gezien, waar het van uitgaat, die dan een andere vorm en werking gaat krijgen, en geen genadetroon meer is.

Wij zagen ook de vierentwintig oudsten en de vier levende wezens, die tezamen de eerste schare van verheerlijkte heiligen, de verlostten, zijn.

Ook hebben wij een andere werking van Gods Geest gezien in de zeven vurige fakkels in overeenstemming met Hem, die op de troon gezeten is.

En ook zagen wij de glazen zee, kristal gelijk, waarin wij Gods heilige gedachten in Zijn wegen en gerichten zullen gaan doorgronden. En verder zagen wij de boekrol, die ook de oorzaak wordt van wat er gaat volgen in de komende gerichten. Want elke zegel dat geopend wordt, brengt gerichten van Gods troon, uitgevoerd mede door de verheerlijkte Gemeente.

Maar het middelpunt en het Leven van alles is het Lam, staande als geslacht, met zeven horens en zeven ogen.

Het laatst hebben wij het geweldige moment gezien, waarnaar al de heiligen eeuwen hebben uitgezien, als daar in een ademloze stilte het Lam de rol uit de rechterhand van God aanneemt, en de jubelkreet gaat komen, die door de hele schepping wordt overgenomen.

Nu begint de handeling van het openbreken van het boekrolletje, wat betekent, dat Jezus Christus, als de grote Losser, ons erfdeel voor ons in bezit gaat nemen. Dit betekent ook, dat de vreemde overheerser, Satan, met al zijn gevallen engelen en machten van deze wereld, de koninkrijken van deze wereld met al hun regeringssystemen, radicaal ondersteboven geworpen en verbrijzeld zullen worden.

Het zal de onttroning zijn en de neerwerping van alle machten, zowel van Satan als van de goddeloze mensen.

Dan gaan wij begrijpen, dat wij in Openb.6 aangekomen zijn tot de grootste van alle omwentelingen, die de wereld ooit gezien heeft, want het monarchisme, het fascisme, het communisme, humanisme, democratie, ja, alle ideologieën, alle systemen worden geheel onttroond en vernietigd, en Christus zal alles in bezit nemen voor Zijn Gemeente. Wij begrijpen dan ook wel, dat de hemelen en de aarde daarbij zullen beven en wankelen. Jezus heeft hiervan gesproken in Luc.21 vanaf vers 25-27: *“En er zullen tekenen zijn aan zon en maan en sterren, en op de aarde radeloze angst onder de volken vanwege het bulderen van zee en branding, terwijl de mensen bezwijmen van vrees en angst voor de dingen, die over de wereld komen. Want de machten der hemelen zullen wankelen. En dan zullen zij de Zoon des mensen zien komen op een wolk, met grote macht en heerlijkheid. Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt”*.

Jezus spreekt deze woorden, staande bij de tempel tegen Israël, want de Gemeente zal dat zelf niet meemaken, want zij zal met Hem mee regeren, mee oordelen en ook mee deze machten onttronen. Maar de inleiding tot deze dingen zien wij nu al gebeuren.

Nu komen wij tot het eerste zegelgericht, dat tot gevolg zal hebben, dat het witte paard zal uitgaan met zijn berijder, en dan zien wij, dat wij vandaag al in de tijd gekomen zijn, dat het witte paard al klaar staat om uit te gaan.

Het wachten is op het ogenblik, dat de Gemeente weggenomen zal zijn.

Dit paard kan niet uitgaan, zolang de Gemeente hier nog is, want een gedeelte van de verheerlijkte Gemeente geeft als uitvoerders het bevel daartoe: *“Kom”*.

Wij willen aan de hand van Gods Woord trachten te ontdekken, wat deze paarden betekenen.

Vooraf het eerste paard heeft veel moeilijkheden gegeven bij de Schriftverklaarders.

Wat heeft men daar al niet van gemaakt!

Het is ook niet zo eenvoudig. Maar ook nu moeten wij weer dezelfde regel toepassen, die wij bij het boekrolletje toepasten, en wel door Schrift met Schrift te vergelijken en niet uit zijn verband halen, en dan gaat de Schrift ook zichzelf verklaren.

Allereerst wordt hier gesproken over paarden.

Nu zijn werkelijke paarden in de Schrift altijd het beeld van een strijdmacht.

De paarden, zoals wij die kennen zijn het beeld van aardse strijdmachten, maar er zijn ook hemelse paarden, die het beeld zijn van Gods strijdmacht(2 Kon.6 vers 13-18).

In Openb.6 is echter sprake van vier symbolische paarden, en geen werkelijke paarden.

Dit kan hier niet anders, want wat is hier het geval?

Als het Lam het eerste zegel openbreekt, gaan er machten en krachten uit, die niet zichtbaar zijn, en toch moet Johannes het voor ons zien.

Daarom, als het bevel van de troon uitgaat, wat dit bevel op aarde gaat bewerken, ziet hij het in een symbool. Dat deze paarden met hun ruiters symbolen zijn, en geen werkelijke paarden met personen, komt duidelijk naar voren bij de laatste drie paarden.

Want het tweede paard, dat rood is, en een ruiter heeft met een groot zwaard, om de vrede van de aarde weg te nemen, is het beeld van een ontzettende oorlogsmacht.

Het derde paard, dat zwart is met een ruiter, die een weegschaal in de hand houdt, laat ons duidelijk een grote schaarste aan voedsel zien, dus hongersnood.

Zo wordt ons van het laatste paard, dat een vale kleur heeft, duidelijk gezegd, dat het de dood en het dodenrijk is.

De vier paarden horen bij elkaar, dat wil zeggen: het rode paard is de opvolger van het witte paard, en het zwarte paard volgt weer op het rode paard en het vale paard volgt na het zwarte paard.

Duidelijk zien wij dus hierin, dat deze laatste drie paarden gericht zijn van God in oorlog, in hongersnood en in pestilentie, die het gevolg zijn van het witte paard; dan kan het niet anders, dan dat het witte paard een ontzettend gericht betekent, want het is de oorzaak, waaruit de andere voortkomen.

Daarom kan de ruiter op het witte paard niet Christus zijn, zoals velen het uitleggen.

Bovendien lezen wij in vers 1, dat één van de vier levende wezens(een deel van de Gemeente) met een stem als van een donderslag, zegt: *“Kom!”*

Zo zou de Gemeente Jezus een bevel geven, wat niet kan, omdat Christus niet onderworpen is aan de Gemeente, maar de Gemeente aan Christus, haar Hoofd.

Men heeft in het witte paard met zijn berijder ook wel de triomftocht van het evangelie willen zien, maar wij hebben duidelijk gezien, dat, kort voor de wegneming van de Gemeente, het evangelie afgewezen wordt door deze wereld.

Als dat werkelijk de triomftocht van het evangelie moest betekenen, dan zouden wij ons kunnen afvragen, waarom God dan nu die witte ruiter niet stuurt, omdat het toch Gods behagen is, dat de mensen tot bekering komen en niet verloren gaan.

Maar wij hebben al in Openb.4 gezien, dat de troon van God dan een gerichtstroon zal zijn, en dat er gericht van die troon uitgaan, en dus geen macht van een vredesevangelie, maar een gerichtsmacht.

Zo goed als het tweede, derde en vierde paard een verschrikkelijk gericht en oordeel van God is, zo goed is ook dit witte paard een gericht en oordeel van God.

Als wij dit niet zien, rukken wij de zaak uit het verband, want deze vier paarden gaan uit, als het Lam de zegels van het boekrolletje verbreekt, dus als Hij voor Zijn Gemeente het erfdeel in bezit gaat nemen, wat betekent, dat Hij de onrechtmatige bezitter uit dat erfdeel gaat verwijderen.

Als wij dit gaan zien, begrijpen wij, wat vers 1 betekent: *“En ik zag, toen het Lam één van de zegels spande, en ik hoorde één van de vier levende wezens zeggen met een stem als van een donderslag: “Kom!””*

Van de troon gaan donderslagen, stemmen en bliksemstralen uit, en dat zijn gericht.

De vier levende wezens zitten in de troon en zijn de uitvoerders daarvan.

Daarom lezen wij, dat één van de vier levende wezens zegt met de stem van een donderslag: Kom!

Een donderslag zal schrik brengen, want het is een stem vol van majestueuze macht.

Het is de leeuw, die begint te brullen. Als de leeuw zijn stem laat horen, worden de vijanden verschrikt.

Deze stem, die als een donderslag klinkt, is een bevel uit de troon, waaraan gehoorzaamd moet worden.

En wat gaat er nu gebeuren?

Er gaat dan iets merkwaardigs gebeuren in deze wereld. Want zodra de stem geklonken heeft, zullen wij één van de grootste omwentelingen zien, die zich pijlsnel zullen voltrekken. Die ruiter heeft een boog, en dat wil zeggen, dat het pijlsnel zal geschieden.

Deze symboliek is niet zo eenvoudig, maar ik wil het u trachten duidelijk te maken vanuit de Schrift.

Dit witte paard is een symbool voor een bepaalde macht, die uitgaat over deze wereld.

Wit is in de Schrift de kleur van overwinning.

Dat vinden wij b.v.in Openb.3 vers 5, wat Jezus belooft: *“Wie overwint, zal aldus bekleed worden met witte klederen”*.

Overwinnaars worden dus bekleed met witte klederen en wit is dus de kleur van overwinning.

Een rechtvaardigmaking, die wij zelf behaald hebben, geeft geen wit kleed, maar is een eigen gerechtigd kleedje, dat voor God geen waarde heeft.

Het ware witte kleed van de rechtvaardigmaking is, dat wij onze klederen gewassen hebben in het bloed van het Lam, die overwinnaar geworden is voor ons.

In vers 2 staat verder: *“En ik zag, en zie, een wit paard, en die er opzat, had een boog en hem werd een kroon gegeven, en hij trok uit, overwinnende en om te overwinnen”*.

Het is dus een overwinnende macht, en deze macht voert een onbloedige strijd.

Deze rijder heeft helemaal geen pijlen op zijn boog, want hij heeft geen pijlen nodig.

Zodra deze macht verschijnt, die God loslaat vanuit Zijn troon, is de overwinning Hem al verzekerd, want de overwinning gaat al voor hem uit.

Het Woord zegt immers: *“Hij trok uit overwinnende en om te overwinnen”*.

Wordt vervolgd in No. XII...Openbaring 6 en 7, in series.